

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۳۰ می ۲۰۱۹

تجارب تحریم و خرابکاری در ونزوئلا، درس‌هایی برای ایران

ونزوئلا درسهای فراوانی به ما می‌دهد، ولی چشمان بینا می‌خواهد تا از این تجربه تاریخ آموزش بگیرد. ونزوئلا که تا قبل از روی کار آمدن هوگو چاوز، کشوری زیر سلطه آمریکا بود، با پیروزی چاوز و حامیانش؛ به کشوری مستقل از نظر سیاسی در امریکای جنوبی بدل شد. ونزوئلا تنها کشوری در تاریخ امریکای جنوبی است که در آن بیش از ۱۲ بار انتخابات آزاد و دموکراتیک صورت گرفته و هر بار مردم دست رد به سینه دشمنان مردم ونزوئلا و نوکران امریکا زده‌اند، ولی این بیان نمایان دموکراسی در ونزوئلا؛ مورد تأیید هیچ کدام از "دموکراسیهای" غربی نیست، زیرا نتایج این دموکراسی مردمی به نفع آنان نمی‌باشد. این حقیقت نشان می‌دهد که دموکراسی فقط جنبه طبقاتی دارد و ما دموکراسی بدون قید و شرط نداریم. دموکراسی همیشه مشروط به دفاع از طبقه معینی است. این حکم ماتریالیسم دیالکتیک است که اضداد همواره دو طرف داشته و لازم و ملزوم یک دیگر اند و وحدت ضدین دارند. خوب و بد؛ زشت و زیبا؛ سرد و گرم؛ استبداد و دموکراسی؛ آزادی و اسارت؛ امپریالیسم و جنبشهای ضد امپریالیستی و استقلال طلبانه؛ جنگ و صلح، کارگر و سرمایه‌دار و...- وقتی پدیده امپریالیسم در جهان حضور دارد در مقابل آن ضدش نیز به میدان می‌آید و آن مقاومت خلقها؛ دولتها و ملتها در مقابل تجاوز و دخالتهای امپریالیستی است. امپریالیسم قادر نیست همه کشورها و ملتها را به نوکران خود بدل کند. در مقابل تهاجم امپریالیسم برای به زیر سلطه کشیدن انسانها و دولتها؛ در ممالک جهان برای حفظ استقلال و آزادی مقاومت به وجود می‌آید، این قانون مبارزه دیالکتیکی اجتماعی و امری کاملاً علمی است. مبارزه برای استقلال ملی در سراسر جهان در مقابل تهاجم وحشیانه امپریالیسم به یک جریان مهم جهانی بدل شده است که امپریالیستها را مجبور کرده در مبارزه با استقلال کشورها، به دخالتهای گستاخانه متوسل شوند و تمام موازینی را که تا دیروز برای عوامفریبی موعظه می‌کردند به دور افکنند. تروتسکیستها هرگز به استقلال ملی کشورها و مبارزه آنها برای کسب استقلال اعتقادی ندارند و همیشه در امر کسب استقلال ملی خرابکاری کرده‌اند و به همین جهت هم در بزنگاههای تاریخ همدست امپریالیسم و صهیونیسم می‌شوند. الزاماً حکومتهایی که برای استقلال سیاسی خویش مبارزه می‌کنند "دموکرات" نبوده و فاقد فساد و رشومخواری و... نیستند. شواهد روشن و غیرقابل انکار صدام حسین و معمر قذافی در مقابل ماست. امپریالیستها نمی‌توانند تلاشهای این کشورها را برای حفظ استقلال ملی و تمامیت ارضی خویش تحمل کنند. امپریالیستها کشورها را بدون مرز می‌خواهند تا با فراغ بال وارد آنها شوند. امپریالیستها در این زمینه از بسیاری کمونیستهای کاذب ایرانی "انترناسیونالیست‌ترند" و به

ضد میهنپرستی تبلیغ می‌کنند. امپریالیستها فقط میهن امپریالیستی خود را دوست دارند. آخرین نمونه‌های آن کشور مستقل سوریه؛ یمن و ونزویلا است. استقلال معنایش آن نیست که این کشورها نباید با امپریالیستها روابط سیاسی داشته و یا قراردادهای اقتصادی ببندند. کسانی که انتقاد به انعقاد قرار داد و یا روابط سیاسی را بهانه می‌کنند تا خود را انقلابی و "ضد امپریالیست" جلوه دهند، در عمل در خدمت منافع امپریالیستها کار می‌کنند. آنها در لیبیا همدستان تروریستها شدند؛ درسوریه یار و یاور داعش و در ونزویلا نیز راهی برای آنها نمی‌ماند تا به بهانه انقلابی نبودن نیکلاس مادورو Nicolas Maduro در کنار تجاوز امپریالیسم امریکا به ونزویلا قرار بگیرند. تجربه ونزویلا نشان می‌دهد که چقدر اهمیت دارد که ملتها از حق حاکمیت ملی و تمامیت ارضی خود در دوران یورش همه جانبه امپریالیسم در پوسته سیاستهای نئولیبرالی که برای گشودن مرزها به نفع امپریالیسم صورت می‌گیرد، به پشتیبانی برخیزند و نه این که ستون پنجم امپریالیسم شوند و به دنبال "جبهه موهومی" سوم بروند. تجربه ونزویلا قاطعانه مشت محکمی به سینه انقلابی‌نماها زد که دچار سردرگمی هستند و ناچار اند نیکلاس مادورو را آماج حملات خود قرار دهند و برای تحریمها و دخالتهای آشکار امپریالیسم میناهای توجیهی بیافرینند.

تجربه ونزویلا اهمیت دفاع از حقوق ملل را نشان می‌دهد، که چقدر اهمیت دارد کمونیستها در دوران تهاجم گسترده امپریالیسم برای کسب بازارهای بیشتر به حقوق ملتها و استقلال کشورها تکیه کنند. تمام خلقهای جهان بالقوه نیروهائی هستند که مخالف تجاوز و تحریم‌اند و در کنار خلقهای مورد آسیب قرار دارند.

امپریالیسم امریکا به صورت غیرقانونی اموال دولت قانونی ونزویلا را مصادره کرده است و نشان داده که امنیت بانکی و حفظ مالکیت خصوصی مقدس برای امپریالیستها سخنان پوچ و بی‌معناست. آنها اگر منافع انحصارات امپریالیستی ایجاب کند حتی حاضراند مالکیت همه ملتهای جهان را نیز سلب کرده و هیچ امری جز منافع بیکران خویش مقدس شمارند. امپریالیسم به محاصره غیرقانونی و ضد منشور ملل متحد علیه خلق ونزویلا پرداخته که جرأت کرده استقلال خویش را به کف آورد. این محاصره غیرقانونی؛ این ضبط اموال و دارائی‌های کشور ونزویلا به آنجا منجر شده که دولت ونزویلا قادر نیست، علی‌رغم قدرت مالی که دارد آذوقه و تغذیه عمومی را تأمین کند. همه این امپریالیستهای "بشر دوست" در ایجاد قحطی در ونزویلا همدستانند. سفیر دولت المان همراه با محافظان خویش و پاره‌ای از مقامات کشورهای همدستش به همدستی و حمایت از ورود غیر مجاز یک خاکی تحت تعقیب در فرودگاه کاراکاس که خود را با الهام از سازمان سیا "دولت قانونی" ونزویلا می‌خواند، شتافته‌وی را در آغوش کشیده و به محل "امن" رسانده است.

این اقدام گانگستریسم بین‌المللی نام دارد و دخالت بی‌شرمانه و حمایت آشکار از مشتکی تبهکار در ونزویلاست. امپریالیسم امریکا؛ کانادا؛ استرالیا و اتحادیه اروپا و در یک کلام غرب استعمارگر و امپریالیست از مردکی در ونزویلا حمایت می‌کنند که منتخب مردم نیست و به وی وعده یاری مالی دو رقمی میلیونی داده‌اند که همه اعمالش بر اساس قوانین رسمی دولت ونزویلا غیرقانونی است، ولی مزیت وی نوکری و حلقه به گوشه وی نسبت به امریکاست. این مردک را امریکا سالها در امریکا تعلیم داده و برای چنین روزی به ونزویلا فرستاده است تا به ضد خلق ونزویلا اقدام کند. وی فاقد پشتوانه مردمی است و تنها با زور تهدید امریکا و تبلیغات سرسام آور حق ادامه حیات یافته است. وی مسلحانه یک خاکی در حصر خانگی را از مجازات قانونی رها کرده و مانند آدمربایان وی را به سفارت اسپانیا تحویل داده تا از وی حمایت کنند و این در حالی است که ژولیان آسانژ را از سفارت اکوادرو در لندن اخراج می‌کنند. این روشها همه جنایتکارانه و دخالت آشکار و بی‌شرمانه در امور داخلی یک کشور است.

آخرین پرده نمایش این مردک، کودتای نظامی بوده است که با شکست مفتضحانه روبه رو گشته و نظامیان مزدور و پاره‌ای وارداتی مجبور به فرار شده‌اند. وزیر امور خارجه آمریکا- آری درست خوانده‌اید، وزیر امور خارجه آمریکا - به طور رسمی در پشت بلندگوها به دروغ اعلام کرد که نیکلاس مادورو Nicolas Maduro در هواپیمایی به کوبا فرار کرده است. بعد از شکست کودتا و بی‌آبرویی برای مقام رسمی وزارت خارجه آمریکا که با تکذیب دولت کوبا و دولت قانونی ونزوئلا روبه رو شد، دوباره با بی‌شرمی پشت دوربین‌ها قرار گرفت و اعلام کرد که دولت روسیه در آخرین لحظه از پرواز هواپیمای نیکلاس مادورو Nicklaus Maduro به سمت کوبا ممانعت کرده و وی را در ونزوئلا نگهداشته است.

تجربه ونزوئلا برای چندصدمین بار نشان می‌دهد که به سخنان امیرپالیسم آمریکا و به وعده‌های وی نباید هرگز اعتماد کرد. نهاد این امیرپالیسم بر دروغ و جعلیات استوار است.

آقای پروفیسور کریستف ودر Christoph Vedder کارشناس امور حقوق ملتها در آگسبورگ در المان به انتقاد از دخالت گسترده حکومت المان در امور داخلی ونزوئلا پرداخته و در روزنامه زوددویچه سابتونگ مؤرخ ۲۰۱۹/۰۲/۰۸ بیان کرده است: "تنها کسی که قدرت حکومتی را در کشور حداقل به طور گسترده اعمال می‌کند، می‌تواند به عنوان دولت به رسمیت شناخته شود." وی افزود: "این که حکومت چگونه پدید آمده مسأله داخلی هر کشور است که به سایر کشورها اساساً مربوط نیست." در ونزوئلا قدرت در دست مادورو است. ارتش؛ پولیس و سایر ارگانه‌های دولتی هنوز از حکومت به طور گسترده اطاعت می‌کنند. گوایدو Guaido کاری از دستش ساخته نیست جز حرف زدن. به این جهت آنطور که آقای ودر Vedder می‌گوید به رسمیت شناختن گوایدو به عنوان رئیس‌جمهور، ضد حقوق ملل بوده و دخالت در امور داخلی ونزوئلاست." در همین زمینه پروفیسور در امور حقوقی آقای کای آمبوس Kai Ambos استاد دانشگاه حقوق گوتینگن در المان که کارشناس امریکای لاتین است اظهار داشته است که دموکراسی منتخب فاقد هر ارزشی در عرصه حقوق ملل است. و همچنین این پرسش مربوط به به رسمیت شناختن بی-اهمیت است که دولت در کشوری خوش‌آیند و یا ناخوش‌آیند است. "روشن است که مادورو مردی هراس‌انگیز است"، ولی این امر به کشورهای دیگر حق نمی‌دهد وی را سرنگون کنند."

به گزارش روزنامه زوددویچه سابتونگ در همان شماره: "اکنون سازمان کشورهای امریکا قبل از هرچیز تصویب کرد که دولتی را که به نیروی کودتا به قدرت برسد به رسمیت نمی‌شناسد" و این نشریه اضافه می‌کند روشن است که: "این مورد مربوط به ریاست جمهوری مادورو نمی‌شود." این کارشناسان امور حقوقی بین‌الملل همچنین در مورد تحریم و محاصره ونزوئلا افزوده‌اند: "نمی‌شود همینطوری بدون مبنای حقوقی دارائی دولتی یک کشور خارجی را مصادره کرد به‌ویژه زمانی که اقتصاد این کشور وابسته به آن است." این هر دو پروفیسور اعلام کردند: "چنانچه تحریم‌هایی اعمال می‌شوند تا به یک تغییر رژیم منجر شوند این اقدام ضد حقوق ملل و دخالت است".

تجربه ونزوئلا نشان می‌دهد که همه موافقان تحریم و دخالت در ونزوئلا و ایران نوکران دست به سینه آمریکا هستند. نوکران ایرانی حامیان تحریم و تغییر رژیم در عین حال نوکران صهیونیسم جهانی در ایران نیز هستند. برای یک ایرانی ننگی بالاتر از این نیست که موافق تحریم غیرقانونی؛ ضد بشری امپریالیسم و صهیونیسم به ضد هموطنانش باشد. حزب کمونیست کارگری اسرائیلی و سازمان فدائیان اقلیت حامیان سیاست ترمپ و نتانیاهو در ایران هستند و به این جهت مردم ایران از آنها نفرت دارند. آنها می‌توانند مانند بلندگویان امپریالیسم و صهیونیسم از سیاستهای امریکا و اسرائیل و تروریسم آنها در منطقه دفاع کنند، ولی در ایران جز انزجار مردم چیزی درو نخواهند کرد.

برگرفته از توفان شماره ۲۳۱ خرداد ماه ۱۳۹۸ - جون ۲۰۱۹

ارگان مرکزی حزب کار ایران (توفان)

www.toufan.org